

31 BILDER FRÅN 2018

Bengt Nordström

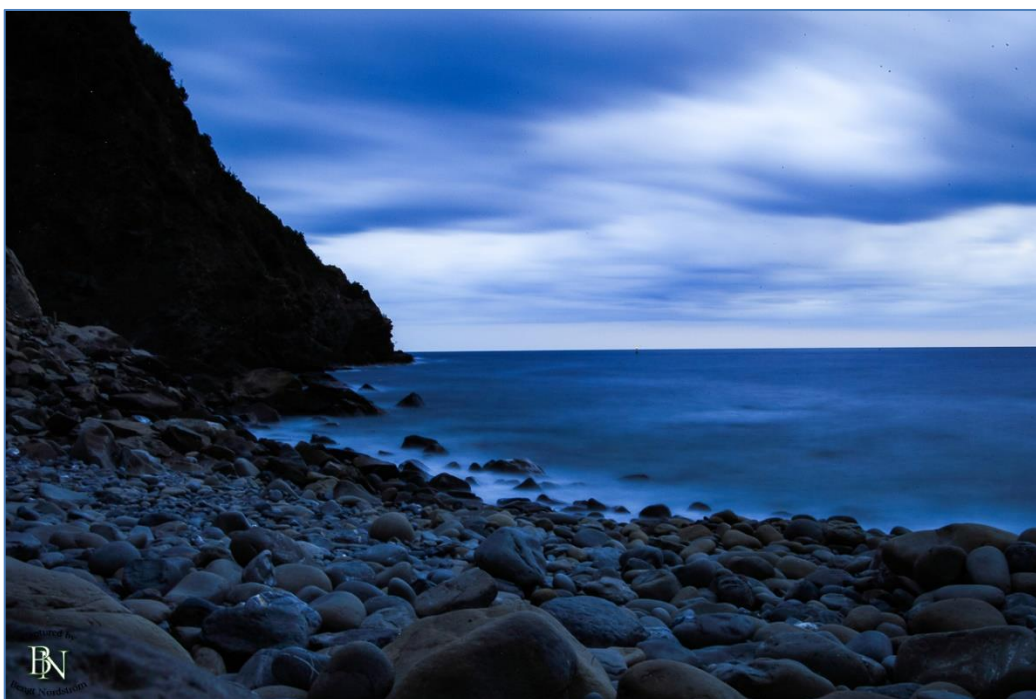
Gryning över Götaland
Vinterns förlöpare spårar i landskapet.
Vägen är ett igenvuxet och frostigt minne
snart spårlöst försvunnen i åldriga hagmarker.
Den nya dagen målas i röda penseldrag.

Skyggt betraktar hon allt som passerar.
Vaktande sin grusväg.
Alltid nära till tryggheten
i ladugårdens mörker.
Ändå vetgirig. Vem och vad rör sig därute?
Inget passerar utan hennes vetskap.

Efter slåttorn ensamt kvarglömd
Hukande under tyngden från otaliga gäster.
Skyddande, livgivande och vacker.
Ett blomster med en hel värld på sin stjälk.

Vresigt hav och rusande skyar
möter Liguriens kust.
I bergens skugga vaggas jag mot skymningen
av havets väldiga andetag.
Kvällen övergår sakta i natt.
Ljusen från fiskebyn får leda mig hem.

Vilande i högsommargräset,
en näpen liten varelse.
Bevakad av bitska föräldrar.
Jag backar undan, bedårad.

Vindlande väg
Markbrytare i höglandsdalen.
Jag vandrar den med ögonen
men vart den tar mig är okänt.
Viskande lockar den,
– Det är mig du ska följa,
jag har vackra ting att visa dig.

Ett liv av väntan
Fäst vid sin känseltråd.
Söker en darrande signal av bytesfångst.
Hennes tid står still.
Sedan händer allt på några sekunder.

Vaksam och sagomönstrad
på svårslingrad skogsväg.
Höjer huvudet när jag närmar mig.
Väser varnande.
Inga gömställen finns inom räckhåll.

I trånga gränder och sidokanaler
finns stadens själ,
gammal och vittrad.
Ibland högröstad, ibland mumlande
Större nu än i sin storhetstid.
Fastlandet är närmare nu än någonsin.

Ljudlösa vingslag
bär en stålblick
och kvävande klor.
Sveper landskapet.
Minsta rörelse noteras.

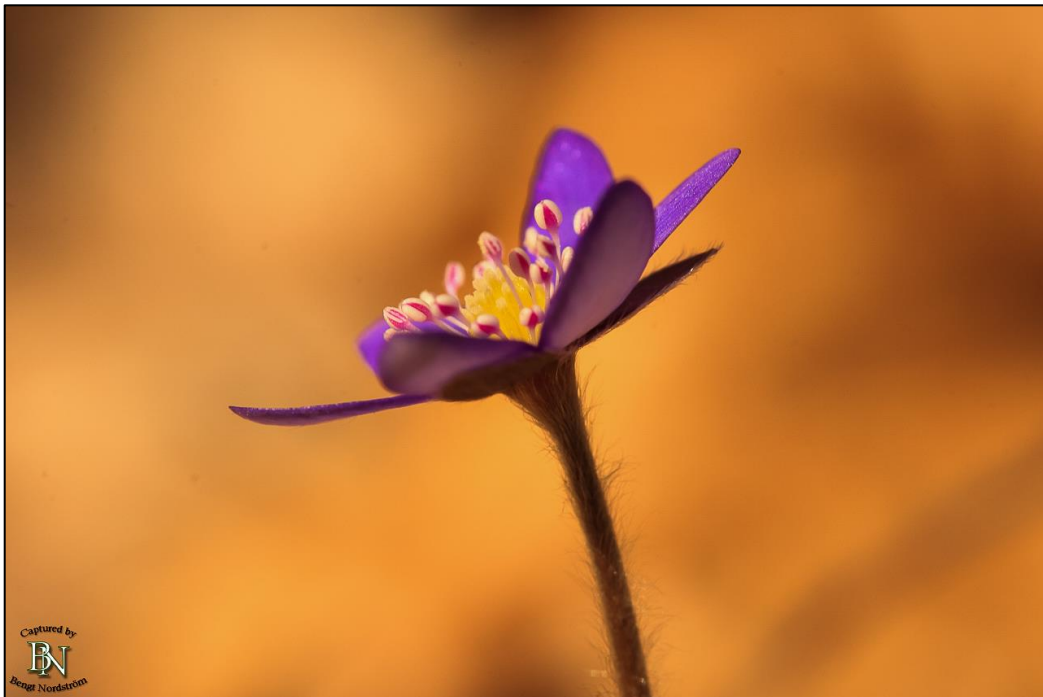
Prinsen av vårängen
med högburet huvud.
Repar i gräset
overtändes om vad som göms i skogskanten.
Stampar stolt i marken
när räven kvickt stryker förbi.

Den lilla världen
fladdrande, surrande,
hektisk och intensiv.
Stannar för ett ögonblick
när guldvingen landar i blomsterhavet.

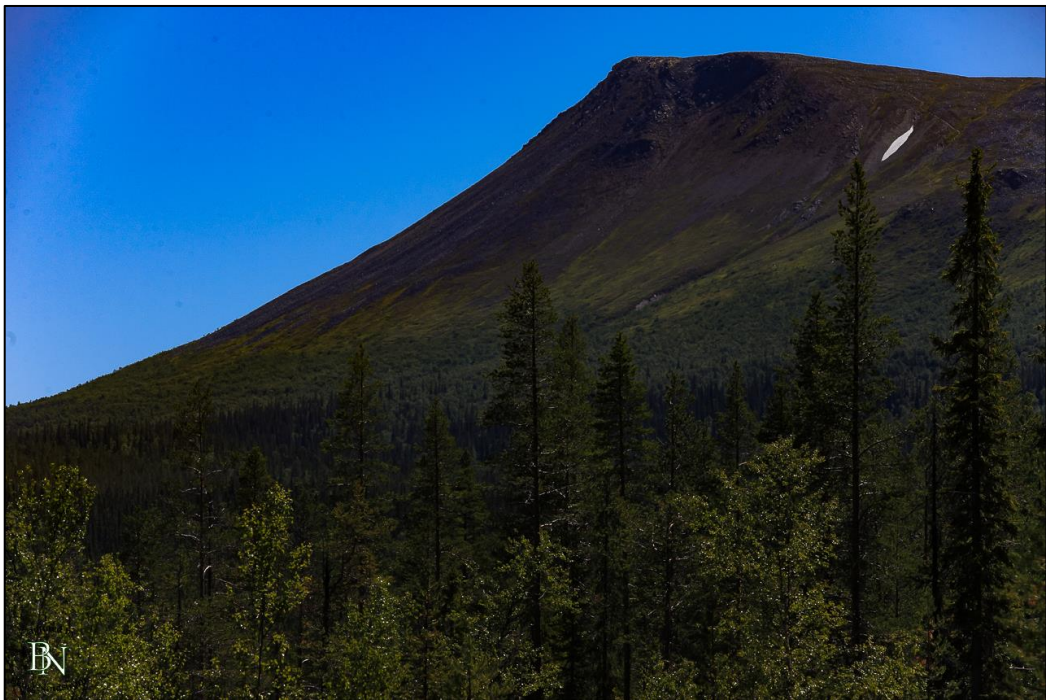

Nedstigning från Europas tak.
längs den en slingrande stigen
som skär genom granskog
och över alpäng.
Mäktigt reser sig Matterhorn
för att följa våra steg

Blåsippan soldyrkande stolt
i sömndruckna marker.
Som en droppe färg
spild i lövskogsmyllan.
Bedårande blåhet
träffad av vårsolens ljusspår.

...

Björnbranter och bärmarker
vakar över Härjedalens inland.
En Sånfjällssluttning att beseгра
med sjumilasikt som bestigarlön.

...

På en bortglömd gammal åkerteg,
obrukad sedan länge,
återvänder naturen obevekligt.
På tassande steg
går jag genom gammelskogen
för att möta dess nya innevånare.
Blickstill och väntande
på att hon ska höja sitt bökande huvud.

Året lutar sig mot sin kväll.
Landet är klätt i aftondress.
Allt som finns är sommarminnen.
Snart kastas klädseln.
Det är dags att gå till vila.

Kronhjortsbröder dröjer i vildhavren
trots att julisolen är vaken
på sin andra timma.
Betraktar kohagens ystra morgonspring.
Oupptäckt kan jag smyga mig närmare.

Blodmånen, orosbringare hos forntidsfolk.
Speglar sig i skogstjärnen
och väcker folktrons väsen.
Det prasslar från vrår och stenblock.
Men inget vågar sig fram.

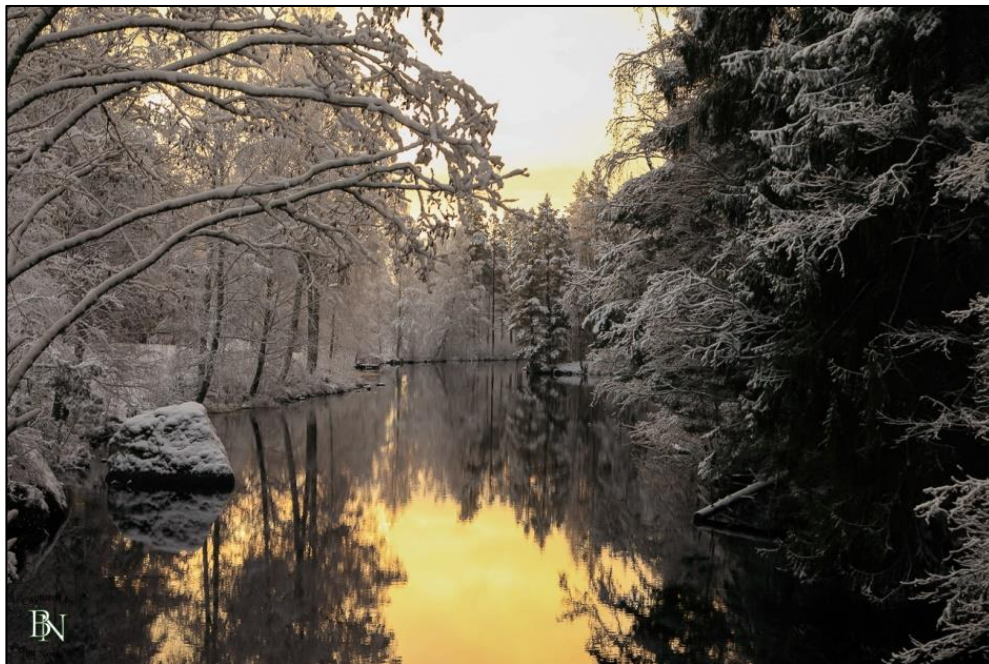
Vid vägs början, en ny dag
över tysta hagmarker.
Belysta av juligryningens första solljus.
Nattslöjorna dröjer sig väntande kvar.
Djuren har nyss återvänt till daglegan.

...

Spökligt omärklig, som en lätt vindpust.
Ljudlöst jagande
bland urskogens allra mörkaste trädstammar.
Kamouflerad krypare klättrar ivrigt och snabbt.
Plötslig fångad i en solstråle.

...

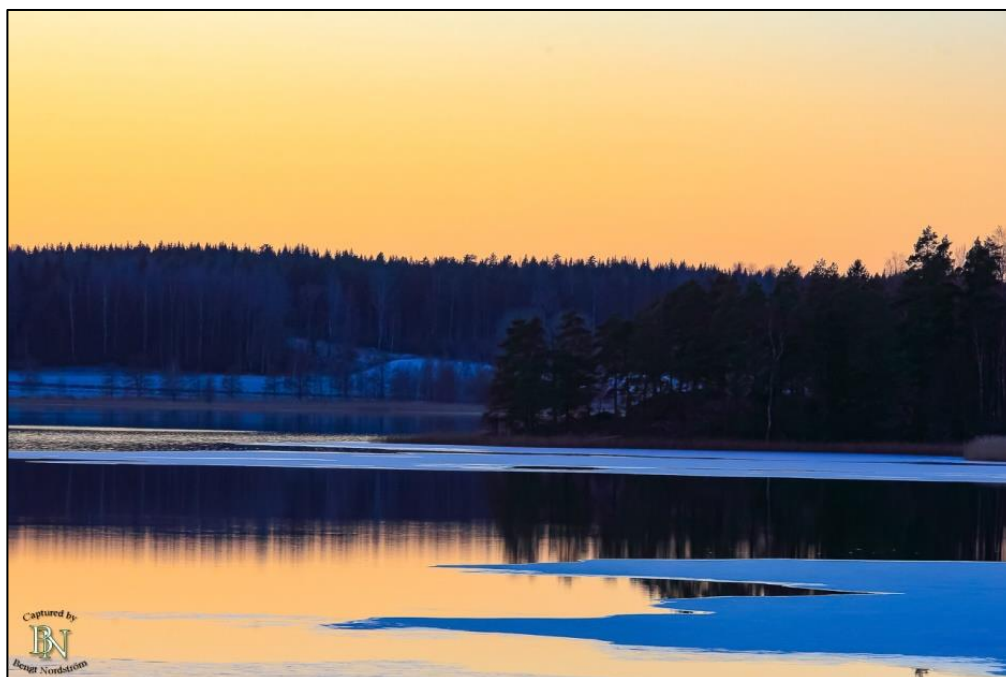
Vattenspegel i midvinterram.
Träden hukar
i långvarig väntan.
Solens klättring når lägre än någonsin.
Bara en aning av guld bortom åkröken.

...

Jagande skyar över ovädershav.
Mörkt och hotfullt vatten.
Då det gråa för en sekund
förvandlas till guld.
Innan himlen åter sluter sig samman
i sin strävan mot land.
Såg jag det verkligen?

...

Prövande lägger vintern sin hand över insjövikarna
redan i november
Frostmålat och sorgset
dröjer sig landskapet kvar
vid sin enda spegelbild

...

På evig vandring
längs lönnträdets bark.
Har ett uppdrag att fullgöra.
Fram och åter på ändlös stig.
Knopparnas saft ska bäras till boet.

...

Ute på Norrlandsmyren
välkomnas inga besökare.
Paret Storspov flyr inte
trots att jag närmar mig.
Lockar alla mina sinnen
bort från boet

...

Sligachan, sprungen i älvors land
skyndar över ljunghedar
och genom dalgångar.
På väg mot Atlankusten
där oväderfronter byggs

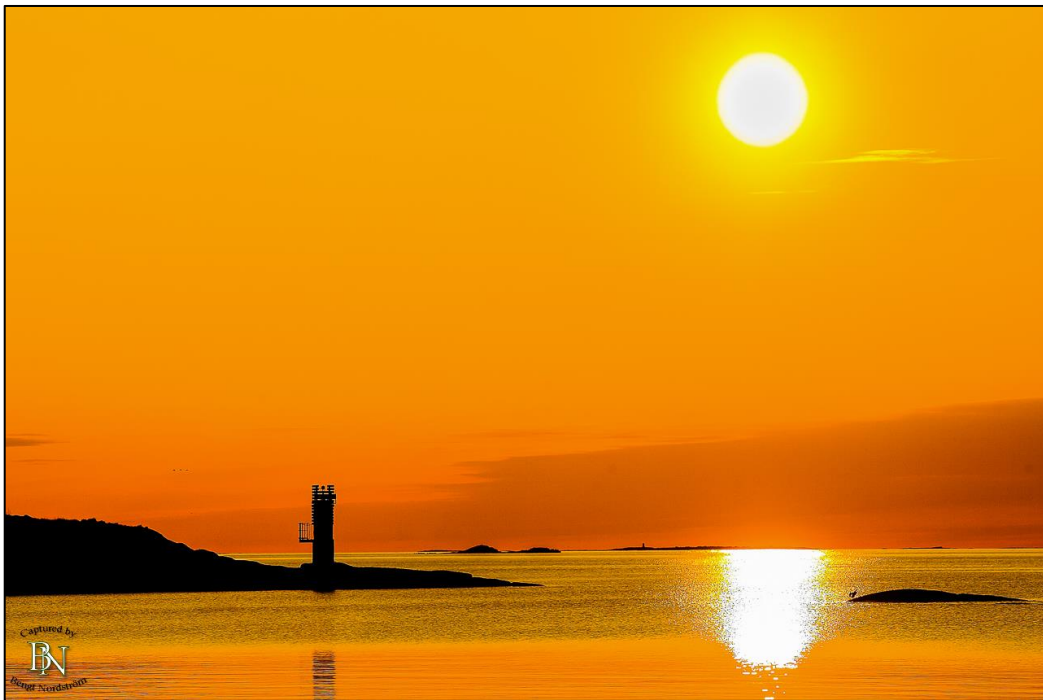
...

Ännu en tid i havsvikens skydd.
Lever sina dagar
som små spegelbilder på vattenytan.
Snart på öppet vatten
där en annan värld väntar.

Frostströdd skogsdrottning.
Ett plötsligt möte om morgonen.
Betraktar mig länge förundrad,
men utan rädsla,
innan hon makligt går vidare

Vid Österhavet gryr midsommardagen.
Vattenspegeln väcks av en första vindkyss.
Ännu vaken ser jag solens snabba klättring
och inser att den korta natten har passerat, oförmärkt
Ett första fågelsträck drar förbi i havsbandet.
De yttersta skären bleknar bort i diset.

Där Atlantens trevande fingertoppar
varsamt berör höglandet
vakar Eilean Donan över evig ebb och flod.
Gammal och grå speglar hon sig envist
i Loch Duich djupa vatten.